

re reformer, når der er behov for det – også i den offentlige sektor.

Grønland går med virkning fra den 1. januar 2009 fra de nuværende 18 kommuner til fire storkommuner. Reformen rummer en omlægning af byrder og opgaver mellem de centrale myndigheder i hjemmestyret og kommunerne. Der er tale om en vidtgående reform, som ser ud til at blive lige så gennemgribende som den kommunalreform, vi har gennemført i Danmark.

Det andet emne, som landsstyreformanden fremhævede i sin nytårstale, var planerne om en grønlandsk folkeafstemning i 2008 om øget selvstyre.

Hjemmestyrelovens muligheder for at overtage ansvarsområder er i dag næsten udtømte. Landsstyret og Landstinget ønsker disse muligheder udvidet, og landsstyret henvendte sig derfor til regeringen i 2004 med et ønske om et fælles grønlandsk-dansk kommissionsarbejde – et arbejde med forslag til, hvordan vi kunne etablere et sådant øget selvstyre inden for rammerne af det eksisterende rigsfællesskab.

Som det er Folketinget bekendt, arbejder den fælles grønlandsk-danske selvstyrekommission i disse dage med at lægge sidste hånd på sådanne forslag.

Jeg vil kort redegøre for regeringens holdning til ansvarsfordelingen under den eksisterende hjemmestyreordning samt til spørgsmålet om øget grønlandsk selvstyre. Velfærdsministeren vil så efterfølgende redegøre for den socialpolitiske situation i Grønland.

Regeringens syn på forholdet mellem Danmark og Grønland tager udgangspunkt i princippet om folkenes selvbestemmelse. Det indebærer, at hvis der er et ønske i Grønland om at udvide Grønlands selvstyre, så bør vi imødekomme dette ønske. Det betyder også, at Danmark i det løbende samarbejde respekterer hjemmestyreordningens grundprincipper. Når Grønland har overtaget kompetence på et område, så anerkender regeringen den grønlandske kompetence.

Hjemmestyreordningen var ikke blot en fremsynet ordning, den kan også ses som nødvendig for Grønlands udvikling. Ansvar for egne beslutninger er en afgørende impuls for et dynamisk samfund. En sådan udvikling ser regeringen gerne fortsætte.

Yderligere overtagelse af ansvar kræver efter regeringens opfattelse, at man så samtidig bærer

de økonomiske konsekvenser. Kun ved at sammenkoble ansvar for beslutninger og ansvar for finansiering får øget selvstyre et reelt indhold. Og hvis man i Grønland mener, at man kan klare nye opgaver og selv kan klare finansieringen, så mener jeg, at vi fra dansk side skal have tillid til dette.

Det grønlandske samfund og den grønlandske økonomi har udviklet sig hastigt siden begyndelsen af 1980'erne. Grønland har gennem de seneste årtier oplevet økonomisk fremgang.

Jeg vil godt gøre opmærksom på, at den økonomiske støtte fra Danmark har udgjort en stadig faldende andel af de samlede indtægter i Grønland, og Grønlands egenproduktion har tilsvarende udgjort en stigende andel. Den seneste beregning er fra 2004, og hvis vi kigger på udviklingen fra 1979 til 2004, fremgår det, at så faldt de statslige overførsler til Grønland fra 40 pct. af de disponible indkomster i Grønland til godt 27 pct.

Den økonomiske fremgang har stor betydning for videreudviklingen af det grønlandske samfund – også selv om man kan pege på områder, hvor der fortsat er behov for en indsats, f.eks. på det sociale område. Regeringen finder imidlertid ikke, at vejen til bedre vilkår for de udsatte personer går via øget dansk kontrol, danske krav om øremærkning af bloktilskuddet eller en anden form for tilbagerulning af hjemmestyret. Vejen til forbedringer handler tværtimod om en øget indsats, samarbejde og dialog.

Det centrale er at skabe fremskridt for de berørte. Det er jeg sikker på at også de grønlandske politikere er meget opmærksomme på. Vi skal ikke diktere den grønlandske befolkning danske løsninger på områder, hvor Grønland har overtaget kompetencen. Og et dansk indgreb ville ikke fremme den grønlandske ansvarsfølelse – tværtimod; en ansvarsfølelse, som er en forudsætning for en positiv samfundsudvikling.

Men regeringen deltager meget gerne i en konstruktiv dialog og stiller gerne dansk ekspertise til rådighed for de grønlandske myndigheder, når man fra Grønlands side ønsker at trække på vore erfaringer. Det gælder også på det sociale område, som velfærdsministeren vil komme nærmere ind på.

Kl. 13:21

Formanden:

Tak til statsministeren. Så er det velfærdsministeren.